

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 16

ЧАС ОЛИМПИЈАДЕ ЈЕ КУЦНУО

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
HOUR OF THE OLYMPICS

Text Copyright © 1998 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 1998 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2007 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Још само једна	11
2. Има ли овде девојчица?	18
3. Тајни песник	26
4. Није поштено!	32
5. Здраво, Зевсе	39
6. Тајанствени војник	45
7. Трчи! Трчи! Трчи!	51
8. Спаси Ени!	57
9. Лет кући	60
10. Све су ту	69

Чејсу Гадару, који воли да чииа

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији на дрвету у шуми појавила се тајанствена кућица.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу на дрвету. Открили су да је пуна књига.

Убрзо су схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу неку слику и пожелеле да оду тамо.

С временом су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка

чаробница из времена краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица на дрвету* бр. 8–12, Џек и Ени су решили четири древне заго-нетке и постали мајстори библиотекари. Да би им помогла у будућим задацима, Моргана је Џеку и Ени дала чланске карте тајне библиотеке са словима **М Б** на њима.

Прва четири задатка Џека и Ени као мајсто-ра библиотекара јесу да спасу приповетке из прастарих библиотека. Ово је њихов четврти задатак.

1. Још само једна

„Будан си?“, зачуо се из мрака Енин глас.

„Аха“, одговорио је Џек из кревета.

„Устај“, рекла је Ени. „Морамо да стигнемо у кућицу на дрвету пре зоре.“

„Спреман сам“, казао је Џек.

Збацио је са себе покривач и искочио из кре-вета. На себи је имао фармерке и мајицу.

„Спавао си у одећи?“, упитала га је Ени.

„Нисам хтео да губим време“, рекао је Џек.

Ставио је ранац на леђа.

Ени се насмејала.

„Мора да си баш узбуђен што идемо у древну Грчку“, казала је.

„Аха“, рекао је Џек.

„Јеси ли спаковао своју чланску карту тајне библиотеке?“, питала је Ени.

„Јесам, а ти?“, одвратио је Џек.

„Наравно. Стави је код себе у ранац“, рекла је. Пружила му је своју чланску карту. „Ја ћу понети батеријску лампу.“

„Све је спремно“, објавио је Џек.

На прстима су сишли у приземље и изашли из куће.

Напољу је ваздух био свеж и прохладан.

„Нема месечине“, рекла је Ени. „Само сијају звезде.“

Упала је батеријску лампу.

„Та-даа!“, узвикнула је. „Хајдемо.“

Пошли су обасјавајући лампом двориште и улицу.

Џек је био одушевљен што иду у древну Грчку. Али нешто га је мучило.

„Шта мислиш, шта ће се десити кад се вратимо из Грчке?“, упитао је Ени. „Да ли нам је ово последњи задатак?“

„Надам се да није“, казала је Ени. „Шта ти мислиш?“

„Не знам. Хајде да питамо Моргану“, предложио је Џек.

„Пожури!“, рекла је Ени.

Потрчали су. Сноп светлости батеријске лампе поскакивао је пред њима, осветљавајући им пут.

Успорили су корак када су ушли у шуму Жапчевог Рукавца. Дубока шума била је црна као угаљ.

Док су ходали између стабала, Ени је засветлела нагоре батеријском лампом. Напокон, пронашли су чаробну кућицу на дрвету.

„Ту смо!“, казала је Ени.

„Попни се“, рекао је Џек.

Ени се ухватила за морнарске лествице и кренула горе. Џек је ишао за њом.

Ени је батеријском лампом осветлила кућицу на дрвету.

Моргана ле Феј је седела на прозору. Прекрила је очи када јој је лампа обасја лице.

„Угаси, молим те, лампу, Ени“, рекла је нежно.

Ени ју је угасила.

„Добро дошли“, рекла је у мраку. „Јесте ли спремни за свој следећи задатак?“

„Јесмо!“, рекла је Ени. Затим јој се глас утишао. „Ово нам није последњи задатак у животу, зар не?“

„Поставите ми то питање *после* ове мисије“, рекла је Моргана.

„Ми бисмо желели да идемо у још мисија“, казао је Џек.

„Веома храбро од вас што тако говорите“, приметила је Моргана. „Прошли сте три веома тешка путовања као мајстори библиотекари.“

„О, па нису била толико тешка“, успротивио се Џек.

„Ставили сте живот на коцку да бисте спасли древну причу о Херкулу“, рекла је Моргана.

„Није то било ништа“, одвратила је Ени.

„И кинеску причу о ткаљи свиле“, наставила је Моргана. „И ирску причу о чудовишној змији Сарф. Хвала вам.“

„Нема на чему“, узвратили су Џек и Ени.

„Сада“, почела је Моргана, „за последњу причу...“

Џек је чуо шушкање.

„Ево наслова“, рекла је Моргана. „Можеш да га осветлиш батеријском лампом, Ени.“

Ени је поново укључила лампу. Осветлила је папир.

ΠΙΓΑΣΟΣ

„Ијаој, је ли то на грчком?“, упитао је Џек.

„Јесте“, рекла је Моргана.

Поново је завукла руку под огртач и извадила књигу.

„За ваше истраживање“, казала је.

Џек је преузео књигу од ње. Ени је батеријском лампом осветлила корице. Прочитали су наслов: *Дан у древној Грчкој*.

„А сад, шта увек морамо да имамо на уму?“, питала је Моргана.

„Наша књига за истраживање ће нас водити“, рекао је Џек.

„Али у нашем најмрачнијем часу, само нас изгубљена прича може спасти“, довршила је Ени.

Моргана је климнула главом. „И морате показати своје библиотекарске карте најмудријој особи коју сретнете“, додала је.

„Не брини. Хоћемо. Здраво!“, узвикнула је Ени.

Џек се најезио од узбуђења док је показивао прстом на корице књиге.

„Желим да одемо тамо“, рекао је.

„А ја желим да одемо на још много других задатака“, додала је Ени.

Ветар се раздувао.

Кућица на дрвету се завртела.

Окретала се све брже и брже.

Затим се све умирило.

Потпуно се умирило.